

Εὐγένιος Βορέ ἐκωνυμώμενος, κινῶν τὸν αὐτὸν τῆς Ῥώμης καὶ τοῦ Ἰησουϊτισμοῦ ἀνάγυρον, καὶ ἀγωνιζόμενος φορᾶ σοφισμάτων καὶ ὕβρεων, ἵνα φυτεύσῃ εἰς τὰς Ανατολάς αὐτὸ τὸ τῆς αὐθαιρεσίας καὶ τῆς ἐπεμβάσεως ἐτυχερὸν Ἰησουϊτικὸν ἀξίωμα, διὰ τοῦ ἐν Παρισίοις ἐκδοθέντος ἤδη παρ' αὐτοῦ Λιβελλοῦ, εἰς τὸν ἐποῖον ψέγει πικρῶς καὶ διαβάλλει ἀναιδῶς ἡμᾶς τοὺς Γραικοὺς δι' αἰσχροτάτων λέξεων, ὡς ἀδίκους ἀποκαλῶν καὶ ἀλιτηρίους ἄρπαγας τῶν ἐν Ἱεροσολύμοις Ἁγίων Τόπων ἐξ αὐτῶν τῶν Λατίνων, τῶν καὶ μόνων ἰδιοκτητῶν τούτων ἐξ αἰῶνων.

Ἰπ' ὄψιν οὖν τῶν τοιούτων κατηγοριῶν καὶ ἀνευθυιάστων ψευδολογιῶν, ζήλω τῆς ἀληθείας ἀνελάβομεν τὴν δε τὴν ἀνασκευὴν, εἰς τὴν ὁποίαν ἀποδεικνύομεν καὶ διὰ λόγων ἐμβριθῶν, καὶ δι' ἀναντιρρήτων, σωζομένων παρὰ τῆς Πατριάρχαις τῶν Ἱεροσολύμων καὶ τοῖς ἐν Ἱεροσολύμοις Ἀρχείοις, ἀρχαίων σοβαρῶν ἐγγράφων καὶ ἀποδεικτικῶν, πάντα ὅσα ἂν ὁ ῥηθεὶς Λιβελλογράφος ἐπάγῃ ἐπιχειρήματα, πρὸς πίστωσιν τοῦ περὶ τῶν ἁγίων Τόπων ζητήματός του, καὶ ἀπάτην τῶν μὴ εἰδότων, ὡς αὐτόχρημα φλυαριῶν πάταγον.

Ἐξελέγχομεν τὴν γενομένην ὑπὸ πονηρίας παρὰ τῶν Φραγκισκάνων, τῶν λεγομένων φυλάκων τῶν ἁγίων Τόπων, νοθεῖαν εἰς οὐδὲς προβάλλει ὁ φυλλαδιογράφος αὐτὸς Βορέ ἕρισμοὺς, καὶ τοὶ ἀσημάντους, δεθέντας παρὰ τῶν Σουλτάνων τῆς Αἰγύπτου Μαμλούκων πρὸς αὐτοὺς τοὺς δυτικοφράτορας· ἀποδεικνύομεν ἔτι, ὅτε, ποῖω τρόπῳ, καὶ ἐκ ποίων περιστάσεων, ἐπέτυχον αὐτοὶ τοῦ νὰ λάβωσι καὶ τινα Σουλτανικὰ ὑπὲρ αὐτῶν Αὐτόγραφα· καὶ τέως ἐκφραυλίζομεν αὐτοὺς τοὺς ἀπὸ Δύσεως ἐλθόντας εἰς Ἱερουσαλήμ, ἐπὶ τῆς δυναστείας τῶν Μαμλούκων, ξένους δυτικούς μοναστάς, καὶ τυχόντας παρὰ τῶν Πατριαρχῶν τῆς Ἱερουσαλήμ ξενίας Εὐαγγελικῆς καὶ ἐστίας, ὡς σφετεριστάς αὐτοὺς πραγματικῶς, (μετὰ τὸν πορθητὴν τῆς Ἱερουσαλήμ Σουλτάν Σελήμ τὸν Α΄.) καὶ ἄρπαγας προφανεῖς τῶν ὧν ἤδη κατέχουσιν ἁγίων Τόπων, ὧν μὴ ἀρκοῦμενοι, ἐκπέστησαν τανῦν ζητοῦντες καὶ τοὺς λοιποὺς ἀνεξαίρετως τῶν ἁγίων Τόπων πάντας, ταύτην, λέγομεν, τὴν ἀπὸ τοῦ πρώτου ἔτι Ἐκκλησιαστικοῦ αἰῶνος Πατρῶν ἡμῶν τῶν Ὀρθοδόξων κληρονομίαν.

Πέποιθε δὲ τὸ ἡμέτερον Γένος ὑπὲρ προστασίας ἀναμφιβόλῳ τῶν δικαίων του, ἐπιστηριζόμενον, μετὰ τὴν Θεῖαν ἀντίληψιν, ἐπὶ τὴν φιλεύσπλαγγνον εὐθυκίαν τοῦ Κραταιοτάτου Ἀβδουλ Μεδτζιτ Αὐτοῦ Αὐτοκράτορος, τοῦ τοὺς οἰκτιρμούς Αὐτοῦ καὶ τὰ ἐλεήθησά μέραι Βασιλικῶς καὶ ἀφθόνως ἐπὶ τοὺς πιστοὺς Αὐτοῦ ὑπηκόους διαχέοντος, καὶ ἐπὶ τὴν εὐεργετικὴν συνδρομὴν ἐπίσης τοῦ ἐξόχου